

Zmena organizácie práce v Lige na Slovensku a plánované aktivity na druhý polrok 2014

Aktivity Ligy pár páru, ako je prednášková a osvetová činnosť, odborné poradenstvo, vydavateľská činnosť, školenia budúcich lektorských párov a poradcov, vybavovanie objednávok a štandardné administratívne práce nutné pre fungovanie občianskeho združenia, boli od vzniku LPP v roku 1994 (s výnimkou rokov 2000 - 2008) vykonávané formou dobrovoľníckej práce angažovaných učiteľských párov a poradcov.

Vzhľadom na to, že záujem o služby LPP stále narastá, a toho, čomu sme sa popri zamestnaní a starostlivosti o vlastné rodiny nestíhali ako dobrovoľníci naplno venovať, je čoraz viac, je potrebné, aby v LPP pracoval na plný úväzok aspoň jeden človek a v čo najkratšej dobe riešil a dotiahol do úspešného konca akútne veci. Len tak bude môcť byť služba Ligy dostupnejšia, efektívnejšia a udrží si vysokú odbornú úroveň.

Vedenie LPP sa preto rozhodlo, že vytvorí jednu platenú pozíciu na plný pracovný úväzok a po vzájomnej dohode toto miesto obsadil od 1.7. 2014 Ing. Jozef Predáč, ktorý sa v LPP angažuje od r. 1994 a od januára 2009 až doteraz je vo funkcii výkonného riaditeľa LPP.

Plánované aktivity na druhý polrok 2014:

Popri prednáškovej činnosti, osvetových aktivitách a poradenstve, ktoré sa vykonáva priebežne, najdôležitejšou úlohou druhého polroka je príprava rozšíreného a čiastočne prepracovaného III. vydania Príručky symptotermálnej metódy PPR... (zostáva nám len posledných pár kusov z II. vydania), dokončenie internetového kurzu STM a príprava a vydanie chýbajúceho vzdelávacieho a osvetového letáku o antikoncepcii.

Celkové náklady na vyššie uvádzané plánované aktivity spolu s platom výkonného riaditeľa v druhom polroku 2014 predstavujú sumu cca 16 000 €. Z tejto sumy má Liga k dispozícii už 75%. Prosíme o pomoc pri zabezpečení zostávajúcej čiastky a **pozývame všetkých, ktorí máte možnosť, podporiť činnosť Ligy formou trvalého príspevku vo výške aspoň 5 € mesačne na obdobie 12 mesiacov. Číslo účtu LPP je: 2072156257/0200;** (vo formáte IBAN:SK9602000000002072156257; BIC:SUBASKBX).

Za Vašu podporu úprimne ďakujeme, **Peter a Zuzana Košťálovci**, štatutári LPP.

Je dôležité si uvědomit, že nejnútnejší potrebou malé neziskové organizácie, ako jsou česká a slovenská Liga, aby se mohly vyvíjet a růst, je alespoň jeden člověk, výkonný ředitel, který bude pracovat na plný úvazek. Na tento účel je ale nejtěžší dostat granty. Protože naše organizace od začátku úzce spolupracují, je vhodné i pro české členy Ligy, aby tento projekt podporovali. Kdo ví, zda nebudeme jednou potřebovat podobnou slovenskou pomoc pro českou Ligu. Dárci z ČR mohou posílat příspěvky na český účet v Kč: **670100-2210878574/6210**.
 Děkuji, **David Prentis**, za LPP ČR.

Tip na knižku: Chiara Corbella Petrillo

Mária Schindlerová

Pred dvomi rokmi mi súrodenci pripravili dar k narodeninám – pobyt v Ríme a v Miláne spojený s návštevou Mesera, kde žila svätá Gianna Beretta Molla. Práve v dňoch tejto mojej púte sa odohralo niečo, o čom som sa dozvedela pár dní po návrate domov. V deň, keď som odchádzala z domu do Ríme, zomrela mladá žena a matka, 28-ročná Chiara. A v posledný deň, ktorý som bola v Ríme, mala pohreb v kostole sv. Františky Rímskej. Tam ju kazateľ prirovnal k svätej Gianne.

Od Chiarinej smrti ubehli dva roky a jej svedectvo oslovuje ľudí po celom svete. Keď som sa dozvedela o Chiare – najprv len pár informácií, veľmi ma to zasiahlo. Už len to, že na pohrebnej sv. omši bolo vpredu pred oltárom množstvo kvetov v črepníkoch – vrazil si priala, aby si každý, kto príde, mohol odnieť kvietok domov. Ten pohreb nebol smutný – jej manžel na ňom spieval a celé to bolo oslavou dobrého Boha, ktorý robí len dobré veci.

Doma som hľadala viac informácií o Chiare a našla som na internete videozáznam zo stretnutia s ňou v nejakom kostole, kde rozprávala. Bola tam aj so svo-

jím manželom, s lekárkou a priateľmi a celá akcia mala názov: Vo svete, ale nie zo sveta. Nevieť po taliansky – vedela som len toľko, že sa zdieľa o tom, ako ich Pán spre-vádzal prvým tehotenstvom, pri ktorom sa dozvedeli, že ich dieťaťko neprežije. Aj keď som z tohto videa veľa nerozumela, predsa som ho celé pozerala a počúvala, lebo z Chi-ary vyžarovalo niečo zvláštne, naozaj nadpozemské. Pomyslela som si – krásna žena! Jej vnútro doslova žiarilo, jej prejav, keď sa jej občas akoby trošku zlomil hlas a manžel ju nežne objal okolo pliec – to všetko na mňa pôsobilo ako magnet.

Nedávno vyšla kniha o jej živote, ktorá mi doplnila mozaiku informácií o tejto vý-nimočnej žene. Autorom knižky je dvojica manželov, ktorí sa priatelili s Chiarou a En-ricom a boli si navzájom veľmi blízki.

Chiara prežila neistotu a pochybnosti v hľadaní toho pravého, s kým spojí svoj ži-vot. Pod vedením kňaza, ktorému dôverovala, sa rozhodla povedať svoje „áno“ Enrico-vi. Dvaja mladí ľudia sa rozhodli pre manželstvo a život s Pánom. Mali svoje nádeje a sny, aj obyčajne praktické starosti – vyriešiť otázku bývania, kúpu vlastného domčeka, hypotéku, štúdium a do toho tehotenstvo.

Už na začiatku tehotenstva sa Chiara dozvedela, že jej dieťaťko – dievčaťko – nemá vyvinutú lebku a s istotou možno povedať, že neprežije. Keď sa rozhodla ju donosiť, koľko to len bude možné, stretla sa s nepochopením aj od veriacich – niektorí totiž tvr-dili, že ak dieťa nemá mozog, tak ani nejde o život a lepšie bude tehotenstvo ukončiť, aby čo najmenej ohrozilo Chiarin život.

Z tohto obdobia jej života ma najviac oslovil jej postoj, ako reagovala na tie bež-né poznámky ľudí z okolia, ktorí nevedeli o postihnutí dieťaťka a priali jej: „Len nech je zdravé!! Tehotenstvo bolo na nej vidno, vedela, že dieťa v nej nie je a nebude zdra-vé. A tak sa spýtala: „Prečo? A čo ak by nebolo? ... Ne sme zvyknutí spájať si utrpenie s dvomi šťastnými ľuďmi. A my sme boli šťastní...“

Prvú dcérku priviedla na svet a spolu s manželom ju aj odprevadili do neba. Potom otehotnela druhý raz. Aj toto dieťaťko malo postihnutie, ktoré mu nedovolilo žiť dlhšie ako chvíľu po narodení.

Chiara ani Enrico neboli prenášačmi žiadnej genetickej poruchy. Lekár sa vyjadril, že jednoducho blesk udrel dva razy na to isté miesto. Tretie dieťaťko bolo zdravé. Ale počas tehotenstva potvrdili Chiare diagnózu zhubného nádoru. Čakali ju operácie a rok po narodení tretieho dieťaťka Francesca Chiara zomrela.

Napriek týmto ťažkým situáciám kniha nepôsobí depresívne. Nie je to o pokazenom a zničenom živote. Je to krásne svedectvo viery, nádeje a lásky. Svedectvo manželstva s Pánom, v ktorom Enrico a Chiara prežili plnosť skúšok: tehotenstvo, postihnutie detí, smrť detí, choroba, vyšetrenia, vedomie, že Enrico ostane pravdepodobne ako mladý vdovec s dieťaťom... Kto je na takéto niečo pripravený? Len Boh dáva silu spolu so skúškou a presne na každý deň.

Aj keď Chiara zatiaľ nie je oficiálne vyhlásená za svätú, jej život je povzbudením a posilou pre množstvo ľudí. Aj mne je teraz, keď sama čakám dieťa, veľmi blízka. Ak hľadáte tip na nejakú povzbudivú knihu, zo srdca odporúčam túto o Chiare s názvom *Chiara Corbella Petrillo: Narodili sme sa a už nikdy nezomrieme*.

Z poradne LPP:

Som študentom teológie a píšem vám ohľadom jednej dosť závažnej otázky. Pri diskusiách o manželskej otázke sa nám vyskytol morálny problém: Muž chodí do práce na dva, tri mesiace pričom sa vracia domov na pár dní, doslova pár. Pravidelne to vychádza vtedy, keď je jeho žena v plodných dňoch. Oni chcú žiť morálne, ale aj majú v týchto dňoch chuť na seba a zdržanlivosť je tu potom veľmi dlhá aj vyše roka. Na margo toho som sa stretol u niektorých moralistov, že v takejto situácii, príležitosti k hriechu, by mohli manželia použiť prerušovanú súlož, nie antikoncepciu. Na druhej strane som čítal moralistov, ktorí aj tu zastávajú zdržanlivosť, len oni tam nemali doriešenú potom samotnú túto príležitosť. Ako by ste týmto manželom poradili vy?

Podstata otázky, ktorú ste načrtli, nie je ani tak morálny problém, skôr praktický. Pokiaľ ide o morálku, odpoveď je jasná: **Manželia majú právo na vzájomné sebadarovanie vyjadrené manželským aktom. Manželský akt je však manželským aktom len vtedy, ak nie sú úmyselne oddelené jeho dva významy: význam zjednocujúci a význam plodivý** (prokreatívny).

Každé úmyselné konanie, ktoré oddeľuje tieto dva významy, robí z manželského aktu skutok žiadostivosti – či je to na jednej strane použitie akejkoľvek antikoncepcie (vrátane prerušovaného styku) alebo ak takýto akt nie je prejavom jednoty, ale je vynútený, alebo ide len o uspokojenie vlastnej žiadostivosti – teda chýba mu ten rozmer darovania sa. K tejto otázke sa Cirkev jednoznačne vyjadrila aj s tým, že ona sama nie je autorom prirodzeného zákona, teda ani mravnej normy v tejto oblasti: asi najexplicitnejším vyjadrením je encyklika Pavla VI. *Humanae vitae*, neskôr exhortácia Jána Pavla II. *Familiaris consortio* a súbor katechéz *Teológia tela*, encyklika *Veritatis splendor*, *List rodinám...* **Pravda nie je vecou názoru. Je len jedna.**

Uviedli ste príklad: muž dlhodobo odchádza za prácou od svojej rodiny. Keď sa na krátky čas vracia domov, manželka má plodné dni. Zrejme v danej chvíli nechcú počať dieťa, preto majú mravne dobré riešenie: zvolí si zdržanlivosť. Problém je v tom, že zdržanlivosť je ťažká, v nich sa ozýva túžba a tu sa to „bije“: chcú mať sex, tešiť sa z neho, zo seba navzájom, ale mať istotu, že nepočnú dieťa. Preto si mnohí volia neja-

ký spôsob antikoncepcie: kresťanskí manželia najčastejšie prerušovaný styk alebo kondóm. Je ich konanie mravne dobré? Nie. Žiadny dobrý úmysel neprerobí antikoncepciu na dobrú.

Ján Pavol II. píše, že v manželskom živote sú vpletené dve vôle. Ale nielen muž je vystavený príležitosti k hriechu a nevere, ale aj žena – ona zas viac kvôli tomu emocionálnemu nenaplneniu túži po niečej blízkosti.

Pýtate sa, čo by sme im poradili. Na prvom mieste by sme im povedali, že ťažkosti, ktoré majú, vyplývajú z ich spoločného rozhodnutia. To, že muž odchádza od svojej manželky a rodiny za prácou, znamená negatíva aj v mnohých iných oblastiach ako len v tej, že v neplodných dňoch nie je doma. Nemôže zdieľať so svojou manželkou rodinný život, nie je prítomný pri deťoch a ich výchove... Viem, že neraz je to rozhodnutie z núdze, preto, lebo v blízkosti domova muž nenájde prácu, ktorou by uživil svoju rodinu. Nakoniec, aj kedysi muži odchádzali preč, za prácou do Ameriky alebo do služby... Netvrdím, že takíto manželia by mali za každú cenu hľadať iné riešenie svojej situácie. Len by som im pripomenula, že každé rozhodnutie so sebou prináša nejaké následky, s ktorými musia počítať. A že dlhodobý taký vzťah, keď sa manželia vidia párkrát do roka, asi nebude manželstvu prospievať. Ale možné je, že to manželia zvládnu. Napr. manžel svätej Gianny Molloyovej bol často pracovne mimo rodiny, riadil firmu a služobne býval často v zahraničí aj niekoľko mesiacov.

Na druhom mieste by som skúsila navrhnúť, aby zvažili, či majú naozaj objektívny dôvod na to, aby predchádzali počatiu. Áno, je to výsostne právo manželov rozhodnúť o počte detí aj o vekových rozostupoch medzi nimi. Navyše, viem, že každý pár je individuálny, preto sa nedá paušálne predpisovať nikomu, koľko má mať detí. Na druhej strane neraz vidíme, že manželia sa vyhýbajú deťom z dôvodov spoločenského tlaku. Možno by mnohí aj dieťa prijali, keby sme ich povzbudili k väčšej dôvere v Božiu prozreteľnosť.

Ale ak majú naozaj objektívny, spravodlivý dôvod predísť tehotenstvu, potom je namieste tretia téma, a tou je praktická pomoc. V LPP vieme, že len veľmi malé percento manželských párov investuje úsilie do toho, aby sa naučili správne poznať a používať niektorú z metód PPR. Majú povedomie toho, že prirodzené metódy nefungujú, a ak áno, tak je potrebná dlhá zdržanlivosť.

Opýtala by som sa ich, či absolvovali nejaký kurz, či využili bezplatnú možnosť konzultovať vyhodnotenie svojich cyklov... Na základe skúseností z poradenstva, ktorým sprevádzame manželské páry už niekoľko rokov, Vám úprimne poviem, že je málo pravdepodobné, aby sa manželia **vždy** pri tých zriedkavých stretnutiach „trafili“ práve do plodného obdobia.

Ale skúsme uvažovať, že to tak bude. Tu by som povedala, že aj mnohí iní sú v podobnej situácii, keď mravná čistota od nich vyžaduje sexuálnu zdržanlivosť. Napr. manželka, z ktorých má jeden rakovinu a podstupuje chemoterapiu; alebo manželka, z ktorých jeden má dlhú vlečúcu sa genitálny zápal, ktorý je potrebné dlhodobo preliečiť a neodporúča sa im preto styk; aj iní, ktorí manželmi nie sú – napr. všetci tí, ktorí sa rozhodli žiť v celibáte, alebo tí, ktorí si jednoducho nenašli partnera a nedobrovoľne žijú v slobodnom stave... Všetci títo môžu mať vo svojom živote obdobia, kedy sa bude silnejšou mierou hlásiť sexuálny pud a žiadostivosť. A vtedy naozaj stačí možno aj malý podnet a majú problém ovládnuť sa. Tu je potrebné povzbudenie k tomu, že Boh od človeka nežiada nič, čo by nebolo možné. Dáva a ponúka svoju silu cez prostriedky milosti – sviatosti, Božie slovo, príklady svätých... Využívame ich?

A nakoniec – ale nie preto, żeby to bolo najmenej dôležité, by som sa usilovala predostrieť manželom iný pohľad na sex. Intímny život v manželstve nie je nárokom na uvoľnenie sexuálneho napätia. Každé intímne spojenie má vyjadrovať v telesnej i duchovnej rovine manželský sľub. Je to vlastne telesné vyjadrenie ich duchovnej jednoty a otvorenosti pre rodinu – to sľúbili, keď manželstvo uzatvárali. Manželstvom nevzniká nárok na manželskú povinnosť v tom zmysle, že „ak jeden chce, druhý musí“. Manželstvom dostali manželia právo vzájomne sa úplne darovať. Majú právo jeden druhému ponúknuť dar seba samého a prijať navzájom tento dar. Ale nik nemá právo si dar vynucovať.

Takže, keď sa vrátíme do ich situácie: sú manželia, preto môžu byť spolu v hociktorý deň. Plodný aj neplodný. Je to na ich rozhodnutí, čo si zvolia. Môžu si zvoliť manželské spojenie a môžu si zvoliť zdržanlivosť. Boh ich neoberá o nejaké dobro, on nie je ten, kto im nedopraje. Naopak, máme istotu, že Boh na nás nedopustí nič, čo by bolo nad naše sily a s každou skúškou dáva potrebné milosti, aby sme ju vedeli zvládnuť. Úprimná a opravdivá láska nesie v sebe aj rozmer obety. Buď prijímú obeť vo forme možnosti prijatia ďalšieho dieťaťa alebo vo forme zdržanlivosti.

Výnimky v tejto oblasti neexistujú. Nik nemôže preto, lebo sa nachádza v ťažšej situácii, žiadať oprávnenie o nejaké zmiernenie mravnej normy. Ako študent teológie ste sa už iste stretli s pojmom „zákon postupnosti“. V exhortácii *Familiaris consortio* pápež hovorí: „...[manželia] nemôžu sa dívať na zákon len ako na číry ideál, ktoré sa má dosiahnuť v budúcnosti, ale majú ho považovať za príkaz Krista Pána, aby usilovne prekonávali ťažkosti. „Preto takzvaný ‚zákon postupnosti‘ – čiže postupné napredovanie – nie je to isté ako ‚postupnosť zákona‘; akoby v Božom zákone jestvovali rozličné stupne a formy prikázania platného pre rôznych ľudí a rozličné stavy. Všetci manželia sú v manželstve podľa Božieho zákona povolani na svätosť. Toto vznešené povolanie sa uskutočňuje natoľko, nakoľko je ľudská osoba schopná s duševnou vyrovnanosťou a s dôverou v Božiu milosť a vo vlastnú vôľu odpovedať na Božie prikázania. Práve preto si Cirkev vo svojej výchovateľskej starostlivosti praje, aby manželia predovšetkým jasne poznali učenie encykliky *Humanae vitae* ako záväzné pre svoj pohlavný život a aby sa úprimne usilovali vytvárať podmienky nevyhnutné pre zachovávanie tejto normy“ (FC 34).

V praxi to znamená toľko, že norma je pre každého rovnaká, bez výnimky. Ale ak človek zlyhá, padne a ľutuje to, snaží sa o dobro, aj keby padol tisíckrát a tisíckrát to bude ľutovať, Boh mu ponúka svoje odpustenie. Bohu nerobia problém naše pády, ale nedostatok pokánia.

Nik sa nemôže „naschvál“ rozhodnúť pre zlo s tým, že on má výnimku, lebo žije v ťažkej situácii. Ale tu sa dostávame už ku sviatosti zmierenia, kde sa vysluhuje Božie milosrdenstvo.

A ešte je dobré pripomenúť, že hriech antikoncepcie škodí manželstvu, aj keď si to sami manželia neuvedomujú. Manželstvá s antikoncepciou nie sú šťastnejšie. Skutok, ktorý je vnútorne zlý, už samou svojou povahou škodí človeku. A okrem toho antikoncepcia, najmä tá najčastejšie používaná (kondómy a prerušovaný styk), má veľmi nízku spoľahlivosť (podľa posledných štúdií pri používaní kondómu neplánovane otehotnie v priebehu roka 15 párov zo 100, pri praktizovaní prerušovaného styku 27 párov zo 100). Zveriť tomuto spôsobu života takú vážnu vec, ako je plánovanie rodiny, nie je žiadna „výhra“.

Verím, že ľudia chcú prežívať krásnu lásku, život v pokoji a slobode, bez strachu z nečakaného tehotenstva. A tie možnosti sú.

Ak teda hlásame ľuďom celú túto nepopulárnu pravdu, je to pre ich dobro. Chcela by som Vás povzbudiť do Vašej pastoračnej služby, na ktorú sa pripravujete, aby ste sa nebáli hovoriť ľuďom túto náročnú pravdu. Dôverujte im, veď aj Boh nám dôveruje. Nech Vás Pán žehná a sprevádza.

Mária Schindlerová, LPP

Zaskočení prodlouženou zdrženlivostí

Christopher a Antonia Braithwaite – UP LPP v Anglii

Antonia: Chris a já jsme se seznámili v prvním semestrem mého prvního ročníku na univerzitě. Já studovala medicínu a on byl ve třetím ročníku fyziky. Už od prvního týdne jsem nějak cítila, že se jednou vezmeme!

Chris: Chodili jsme spolu asi dva a půl roku než jsem požádal Antonii o ruku. Bylo to v Padově v Itálii v kostele sv. Antonína (podle něhož má Antonia jméno).

Antonia: Já to nevěděla, ale on u sebe nosil zásnubní prstýnek už dva týdny před tím, když jsme cestovali v Německu na Světový den mládeže!

Chris: Byli jsme zasnoubeni rok, než jsme se vzali. Vždycky nám záleželo na tom, abychom žili tak, jak učí církve a tak asi 6 měsíců před svatbou jsme prodělali kurz PPR s Ligou pár páru.

Antonia: Než jsme se zapsali, dost jsme spolu mluvili o tom, co je nejlepším způsobem života podle učení církve a která metoda PPR by byla pro nás nejlepší. Program LPP se nám líbil, protože metoda zahrnovala měření teploty a protože šlo o katolickou organizaci a kurzy poskytovaly páry jako my. Metoda nám byla srozumitelná, neměli jsme potíže ji aplikovat, a manželé, kteří nás učili, byli vždy ochotní poradit.

Chris: Pomáhali jsme si vždy se záznamy, snažili se o pravidelnost a než jsme se vzali, byli jsme dobře zacvičení. Antonia se naučila dobře pozorovat a popisovat symptomy. Pak jsem spolu záznamy interpretovali.

Antonia: Chris mi připomínal, abych pozorovala a zaznamenávala. Je v takových věcech vždycky vytrvalejší než já. První rok a půl našeho manželství jsme používali PPR k předcházení početí, zatím co jsem dokončovala medicínu, a Chris pracoval na své dizertaci. Cítili jsme, že když jsme byli oba ještě intenzivně zaměstnáni studiem a bez finančního zajištění, bylo by těžké přidat k tomu dítě.

Chris: To znamenalo, že jsme museli začít předcházet početí pomocí PPR od začátku našeho manželství, včetně svatební cesty. Antonia byla během naší svatební cesty plodná, tak jsme zkusili vymýšlet jiné způsoby vyjádření své vzájemné lásky.

Antonia: Strávili jsme hodně času tím, že jsme si každý večer dopřávali romantické večere, chodili jsme na procházky Římem, prohlíželi jsme si památky v noci. Dost pomohlo, že jsme byli hodně unavení tím, jak jsme ruku v ruce celý den chodili po pamětihodnostech.

Chris: Zdálo se nám, že i když jsou líbánky často chápány jako nejromantičtější období, nebylo to opravdu tak důležité v kontextu celého zbytku našich životů. A když jsme se zdrželi dva roky před manželstvím, ty další dva týdny utekly docela rychle.

Antonia: V manželství jsme měli řadu věcí, které nám pomáhaly v obdobích abstinence. Dívali jsme se spolu na filmy a televizní pořady přes internet. Chodili jsme na večere a do kina. Také jsme měli každý své individuální zájmy, což také pomáhalo a někdy to bylo snazší, když jsme nebyli v době nutné abstinence příliš romantičtí.

Chris: Někdy byla zdrženlivost frustrující, a každý měsíc jsme museli spolu přehodnocovat své rozhodnutí předcházet početí. Ovšem vždycky jsme nakonec došli ke stejnému závěru, což posilovalo naši rozhodnost.

Antonia: Také pomáhalo, když jsme si uvědomovali, že nebudeme odkládat těhotenství na trvalo, protože studium nás obou mělo specifický a předem určený závěrečný bod. A stále jsme mohli postupně přehodnocovat situaci. Také jsme si byli vždycky vědomi, že Pán Bůh spojil vznik nového života s manželským objetím a může nám darovat dítě, i když jsem je neměli v úmyslu zplodit a byli jsme tomu otevřeni.

Chris: Asi po roce a půl manželství jsme rozhodli, že jsme připraveni zkusit počít dítě, protože by se pak mohlo narodit asi měsíc po Antoniiných závěrečných zkouškách. Ovšem, právě v té době přišla Antonia při praxi v nemocnici do kontaktu s krví infikovanou žloutenkou typu C. Existovalo malé, ale reálné riziko, že se mohla z kontaktu s touto infikovanou krví nakazit žloutenkou typu C a bylo potřeba čekat tři měsíce, než krevní testy potvrdí, zda se nakazila nebo ne. Žloutenka typu C je přenosná i sexuálně (a také na nenarozené dítě), tak jsme se rozhodli celé ty tři měsíce abstinovat, než budeme mít výsledky krevních testů.

Antonia: Zdrženlivost, kterou jsme praktikovali před manželstvím a v souvislosti s PPR také v manželství, nám pomohla překlenout tento čas. Jako dříve i teď nám pomáhala kombinace individuálních aktivit a romantických gest jako jsou společná jídla a výlety. Častá účast na mši sv. a společná modlitba růžence nám zprostředkovávaly milosti, které nás posilovaly.

Chris: Konečně dostala Antonia negativní krevní testy, a o měsíc později jsme počali naše první děťátko! Byli jsme šťastní. Dalších pár měsíců bylo příjemné žít bez abstinence a nestarat se o zánamy.

Antonia: Ve čtvrtém měsíci těhotenství lékaři zjistili, že sice miminko bylo v pořádku, ale vážný problém představovala placenta, která se uložila velmi nízko a překrývala děložní hrdlo (placenta previa). To bylo velmi nebezpečné. Mohlo dojít k těžkému krvácení, což by uvedlo do vážného nebezpečí mne i dítě. Navíc pohlavní styk by mohl způsobit problémy, tak jsme se rozhodli abstinovat až do konce těhotenství.

Chris: To byla dost tvrdá rána, ale protože jsme si uvědomovali vážnost situace, byla tentokrát zdrženlivost tou snazší volbou.

Antonia: Naneštěstí jsem přece během těhotenství trochu krvácela a musela strávit posledních 9 týdnů v nemocnici a podstoupit pak císařský řez. Díky Bohu, bylo ale naše děťátko, dnes pětiletý Joseph, v pořádku.

Chris: Vzhledem k císařskému řezu jsme se i po porodu několik týdnů museli zdržet styku. Vůbec jsme neočekávali, že budeme muset čelit takové dlouhé nutnosti zdrženlivosti, ale to jsou všechno věci, které se v životě stávají. Pomohlo nám, že jsme se díky PPR naučili sebekázní z lásky k druhému. Prodloužené kojení pak u Antonie způsobilo pozdní návrat plodnosti 22 měsíců po Josephově narození. V té době nám záznamy cyklů poskytovaly nenahraditelný pohled na vracející se plodnost. Bez nich bychom neznaly stav své plodnosti.

Antonia: Díky našim symptotermálním záznamům jsme dokázali přímo rozeznat mou první ovulaci po Josephovi narození. Věděli jsme v té době, že bychom uvítali další dítě a opravdu jsme počali v tom prvním cyklu. Teď máme druhého syna, Lea. Po jeho narození jsem měla 26 měsíců amenorey!

Praxe zaznamenávání cyklů nám pomáhala otevřeně spolu komunikovat o věcech i mimo naší manželskou intimitu, je snazší mluvit i o jiných otázkách života a rodiny. Každý měsíc svažujeme, zda jsme nebo nejsme připraveni pro dar dalšího dítěte a jak se daří naší rodině. Přes všechna ta dlouhá období zdrženlivosti, která jsme zažili, udělali bychom určitě všechno stejně, kdybychom měli začít znova.

[Family Foundations, Volume 41, Number 1, červenec-srpen 2014, str. 8,9, 29.]

Stanislav a Zuzana Ingrovi s dětmi Karolínou (3) a Štěpánem (1 rok)

Adam a Radka Prentisovi s Barborou Marií (9 měsíců)

Nové učitelké páry

Na jarní konferenci Ligy ve Vesmíru jsme mohli s radostí předávat vysvědčení dalším dvěma párům, které úspěšně ukončily školení. Stanislav a Zuzana Ingrovi bydlí ve Vacenovicích na Jižní Moravě blízko Hodonína. Adam a Radka Prentisovi bydlí v Kladně. Tím má česká Liga 15 učitelkých párů. Na Moravě je Liga nyní dobře zastoupena, ve východních Čechách by ještě potřebovala další instruktory, např. na Vysočině a v Praze; na západ od Kladna je prázdná.

Musím přiznat, že mám zvláštní radost z toho, že Liga pokračuje i ve vlastní rodině do další generace! Máme naději do budoucnosti.

David Prentis

NOVINY Z RODINY LPP vydává pětkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč /12,- € ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozefa a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 0908 722 055, 0915 971 191, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.